

PB: Mogoče se s tem odpira dobra priložnost za pripravo sistema na univerzalni temeljni dohodek?

MG: Ideja UTD se mi ne zdi nujno slaba. Nimam še mnenja, ker je premalo raziskav, mi pa veliko pove, da je največji investicijski sklad za startupe na svetu, Y Combinator, pilotsko namenil 30 milijonov dolarjev za UTD. V Oaklandu so zbrali 1500 ljudi in rekli, da jim bodo do konca življenja dajali UTD, samo da vidijo, kaj se bo zgodilo.

PB: Tudi Direktor Tesle Elon Musk podpira koncept UTD, a se zdi, da je do morebitne realizacije na več kot le vzorčnih primerih še dolga pot. Je ideja preveč revolucionarna?

MG: Veliko ljudi UTD-sistema ne razume. UTD je draga stvar. Je vsekakor predraga stvar, da bi jo s trenutno gospodarsko močjo lahko uvedli v Sloveniji. Dolgoročen načrt, kot ga imajo pri Y Combinatorju, sicer temelji na predpostavki, da bo šel življenjski standard še naprej navzgor in bo vse, kar trošimo, postalo ceneje. Se pravi, da če danes potrebuješ 700 ali 800 evrov, da se prebiješ čez mesec, boš v prihodnosti potreboval samo 100 ali 150 evrov, ker bo šlo toliko stvari na digitalno in se bodo stroški znižali. To je zelo progresivna ideja in ne vem, kaj se bo v resnici zgodilo, ampak če se bo zgodilo, potem se UTD kar naenkrat splača.

PB: Kako vidite podjetniško prihodnost v Sloveniji?

MG: Pozitivno. Mnogi se ne zavedajo, ampak ljubljanski podjetniški ekosistem je v prednosti pred recimo zagrebškim in dunajskim. Imamo veliko ljudi, ki so v zadnjih desetih letih naredili velike firme in so zdaj tukaj kot mentorji in vlagatelji. Imamo dobro skupnost, ki je zelo vpeta v tuje trende. Imamo veliko obiskov iz tujine, s čimer si zagotavljamo pretok informacij. Kdor želi začeti, ima na voljo vse, od infrastrukture do mentorstva, do denarja in vsega in v tem smislu je pozitivno.

PB: Kaj se mora vendarle zgoditi, da bomo več kot le dobra odskočna deska?

MG: To, kar se je zgodilo v Budimpešti ali pa v Talinu. V Talinu se je zgodil Skype in potem je prišel Microsoft in kupil Skype za 8,5 milijarde dolarjev. In kar naenkrat je ekipa Skypa toliko zaslužila, da so začeli izdati investirati v vse. S tem je neznansko zrastle tamkajšnja podjetniška skupnost. Enaka zgodba je bila v Budimpešti s podjetjem Prezi. Ko so ustanovitelji zaslužili, so ogromno vrnili v podjetniški ekosistem. V Sloveniji moramo priti do točke, ko bo nemu od startupov uspelo zaslužiti tam v rangu 300 milijonov dolarjev, kar garantiram, da bo 250 od 300 že čez tri dni v podjetniškem ekosistemu. Ustanovitelji so pač takšni, da jim je res kul, da bi investirali naprej in pomagali in bili mentorji.

PB: Recimo, da se jutri odločim realizirati odlično idejo. Kakšen je prvi nasvet?

MG: Najprej moraš poskrbeti, da se ne zaljubiš v produkt, ki ga hočeš narediti, ampak v problem, ki ga hočeš rešiti. Kar pomeni, da je pred idejo verjetno bil razlog zanjo. In ko se boš potem pogovarjal o problemu, se boš lahko vprašal, ali je rešitev, ki jo razvijaš, ta tvoj produkt, res najbolj elegantna in preprosta rešitev problema ali pa se morda to isto da narediti še bolje. S tem boš optimizir

Mnogi se ne zavedajo, ampak ljubljanski podjetniški ekosistem je v prednosti pred recimo zagrebškim in dunajskim.

ral do točke, ko boš imel najboljšo rešitev za problem. Tako boš lahko prišel do človeka, ki je potencialno tvoja stranka, mu pokazal, kaj imaš, in on bo takoj segel po denarnici, ne da bi mu karkoli prodajal. Ko najdeš enega, ki hoče tvoj izdelek, jih je na svetu s sedmimi milijardami ljudi zagotovo še nekaj. Najdeš enega, potem greš dalje.

PB: Je pri tem zaslužek legitimna motivacija?

MG: Ne. Nočem sicer špekulirati in verjamem, da je uspelo tudi nekaterim, ki so samo želeli bajte z bazenom in hud avto, ampak v osnovi so se največja in najuspešnejša podjetja začela kot hobi projekti. Veliko investorjev ima zato pri presoji idej eno skrivnost – vprašajo te, ali si to naredil iz zabancije, iz hobija, ali je bilo to zavestno, češ, jaz bom imel pa startup. Kajti hobi ima v 98 odstotkih večji potencial za uspeh.

PB: Kaj pa crowd funding, množično financiranje v slogu Kickstarterja – je to še dober način za zbiranje denarja ali se je ta sistem že malo izpel?

MG: Zelo odvisno od projekta. Na začetku je bilo že dovolj, da si bil na Kickstarterju in ti je folk dajal denar, ker jim je bilo zanimivo, da je nekaj novega. Zdaj je ta scena zelo zasičena in deluje zgolj za specifične primere. Kickstarter je tako kot Top Shop – obstajajo določeni produkti, ki so idealni za Top Shop. In obstajajo produkti, ki so popolni za crowd funding. Torej obstajajo tudi produkti, ki so absolutno neprimerni, in glede Kickstarterja moraš vedeti, da ti pa opcija vedno obstaja, ni pa mogoče najboljša izbira zate.

PB: Katera uspešna podjetniška zgodba v Sloveniji vam je najbolj pri srcu?

MG: Najmlajši Slovenec, ki je dobil tujo investicijo – Peter Jamnik. Star je bil 17 let, ko je dobil investicijo za projekt Upress. Spoznal sem ga na podjetniškem krožku. Čisti provokator, sam sebi je rekel snajper, ker je hotel imeti na testu vedno 51 odstotkov. Če jih je dobil 52 odstotkov, je to pomenilo, da se je preveč učil. In on takrat na takšen način živi

svoje življenje, dokler ni nekega dne moral napisati seminarsko nalogo. Po stari srednjošolski maniri se je to spraval delati ob dveh ponoči na dan, ko je bilo treba oddati. Tipkal je na brezžično tipkovnico, ko mu je nenadoma zmanjkalo baterij. Takrat mu to potem ni bil izgovor, da ni končal seminarske, ampak je dojel, da je to problem, ki ga nima samo on. Zamislil si je, da ta problem lahko rešiš s tem, ko pritiskaš na tipke in generiraš energijo. Pokliče prijatelja, da ga vpraša, kako je to

tehnično izvedljivo. Čez dva meseca pridejo s prototipom, skupaj zlepljeno tipkovnico, ki se sama polni, ko na njo tipkamo. Vprašajo me, kako naj zdaj to prodajo. Pošljem jih do direktorja velike trgovske verige za računalniško opremo s predlogom, da ponudijo 500 kosov in bomo videli, kaj bo. In oni res dobijo ponudbo. Panika. Peter mi reče:

»Matija, jaz rabim keš, jaz rabim dobavitelje, jaz rabim Kitajce.« Vzeli so si leto časa, s tem naročilom iz Big Banga šli po denar in na koncu dobili podporo treh tujih investicijskih skladov.

PB: Kej je ta frajer danes?

MG: Na Tobačni 5 nekaj vrat naprej od Ustvarjalnika imajo pisarno, štirje so zdaj v ekipi, fajn se imajo. Dober dokaz, da je možno nekaj narediti tudi v Sloveniji. Denar so zbrali dva meseca pred maturo.

PB: Je potem naredil maturo?

MG: Snajper. Komaj.

PB: Še smučate?

MG: Itak.

PB: Kdo vas je naučil tako dobro smučati, da ste za prvo službo lahko bili učitelj smučanja?

MG: Oče. Mi smo resnično smučarska družina. Oče je bil dolgo časa v smučarskem klubu, to je moralo iti skozi gene.

PB: Izvoljen je nov ameriški predsednik. Kako gledate na situacijo, ki se v nobenem primeru ne zdi ravno rožnata?

MG: Amerika je kontinent in treba jo je gledati kot kontinent. Tako kot imaš v Evropi Albanijo in Norveško, tako imaš takšna odstopanja tudi v Ameriki. In njihovo plebejstvo, tam na podeželju, oboroženo ... Smrtno resno, če se furaš po ruralnem delu Teksasa z nalepko Obama, bo nekdo streljal nate. In ko hoče to rajo populist dvigniti na noge, pri tem pa še govori, da volitve kot takšne niso legitime, je to lahko zelo nevarno. Te volitve so nam dale vedeti, da tudi tako velika demokracija, kot je ameriška, ne more sama preživeti s svojimi institucijami, ne da bi bili tudi državljani odgovorni do nje.

CHEF JANEZ BRATOVŽ

TEKST TINA TORELLI FOTO GOJKO ZRIMŠEK

»Plave ribe so bolj zanimive«

Če mislite, da naslov po plejbojevsko namiguje na reklo, da imajo moški raje plavolaske, naj vas razočaramo: šef Janez Bratovž, ki kuha pod simbolom zvite vilice, ima rad vse barve in vso hrano, ocvrta sardela, s katero nam je postregel, pa je dejansko bila odlična. »Tisti, ki ne uživa v hrani, ne uživa niti v ... khm, ljubezni,« med eno in drugo jedjo navrže chef ene od stotih najboljših restavracij na svetu, ljubljanske restavracije JB. Janez Bratovž je provokator, inovator in hedonist – v svoji kuhinji prisega na vrhunsko preprostost, domače surovine in sočen humor. Kuha strastno, zavzeto in za ves svet.

Ko se je ekipa Playboya tistega sivega novembrskega dne naslikala v pritličju Plečnikove stavbe na Miklošičevi 17, se je Janez Bratovž ravno vrnil iz Hongkonga, kjer je kuhal za 360 ljudi. Vrhunec že devete izdaje vinskega sejma z uradnim nazivom Hong Kong International Wine & Spirits Fair, katerega častna država je bila letos Slovenija, je bil gala večer, njegova zvezda pa nihče drug kot samosvoji slovenski chef. Če je zmozel to, bo še nekaj playboyevcev, smo si mislili, in imeli smo prav. Šef je bil nekoliko neprespan, a nič manj čuječ.

Še preden se nam je pridružil pri mizi, se je pred nami znašla pečena rdeča pesa s hrenovo panakoto, kremo iz kozjega sira, sorbetom iz rdeče in rumene pese, balzamično redukcijo in pesinim čipsom. Ste resno mislili, da je pesino mesto le v Etinem kozarcu? Saj je, a ta pesa je ušla pravilom. Božanska! Janez, ki se končno pojavi ob mizi, na vprašanja kaj in kako,

promisno sveže. Pesa, ne jagode goji. Sardele, ne francoske ostrige številka pet.

Dopoldan je in Janeza kot po tekočem traku obiskujejo dobavitelji, ki jih je izbral po samo njemu jasnih (strogih) pravilih. Mesarja, ki mu dobavlja meso, je najprej za tri mesece spustil v kuhinjo, da je dober spoznal, kakšno meso potrebuje in kakšen je njegov način dela. Karizmatični

Na vrhu prioritet restavracije JB so surovine. Najboljše. Domače. Brezkompromisno sveže. Pesa in ne jagode goji. Sardele in ne francoske ostrige številka pet.

za zdaj noče odgovarjati. »Uživajte v hrani, bomo potem govorili.« Takoj je jasno, da so na vrhu prioritet restavracije JB surovine. Najboljše. Rigorozno domače. Brezkom-

chef si obriše roke v predpasnik in le prisede. Za predjed ga povprašamo po njegovi hongkonški izkušnji. »Ko so mi rekli, da bo na večerji s petimi hodi 300 ljudi, sem najprej rekel, da to je nemogoče. Pa se je izkazalo, da se je zdelo nemogoče le – meni. Tam so takšnih množic vajeni, zato so vajeni tudi brezhibnega izdajanja jedi. Recepte s fotografijami jedi sem jim

poslal že mesec prej in tam me je nato pričakala dobro strenirana vojska osebja. Številka gostov se je zadnji hip povečala na 360, baje zaradi mojega imena, in če bi imeli več prostora, bi nas bilo še več. Moje ime? Živeti z njim je predvsem velikanska odgovornost. Je težko in ni, če imaš svoje delo rad, je pa res, da sem tudi jaz samo človek. Kdaj se bo zalomilo Bratovžu? Upam, da ne danes, ko ste ravno vi na obisku,« se zareži in odhiti nazaj v kuhinjo. Tako je, Janez Bratovž enako drzno kot surovine uporablja besede.

Na dan, ko smo ga obiskali, je njegova kuhinja postala bogatejša za novega člana. Ekipi se je za pol leta pridružil mlad kuhar iz Hrvaške, ki je Janeza prepričal z močno voljo in željo po znanju, kar smo vzeli kot iztočnico za pogovor o šolanju. »Osnovno znanje je pomembno, a brez vajeniške dobe v kateri od boljših restavracij ne gre. To ne pomeni, da greš za en teden v razpito restavracijo, kjer ti pustijo, da izbiraš deteljice – to je brez veze. Jaz sem sina Tomaža poslal v San Sebastian za celo leto! Ja, šola je pomembna, a danes se tako drugače kuha, da je tradicionalno znanje postalo zastarelo. Ko se jaz hodil v šolo, tega je že 40 let, so nas naučili, kako

Ni ravno jajce, 'le' rumenjak, pečen na domačih ocvirkih, postrežen s pastinakovo kremo in luštrekom. Celo Janez prizna, da je to ena njegovih najboljših ljudi.

razdreti celo tele. To lahko storim miže, koristi mi pa ne, ker mi v restavracijo dostavijo točno takšen kos mesa, kot sem ga naročil. S fondi, ki so bili včasih osnova, pa je drugače: še vedno pripravljam svoje, a le zato, ker hočem, da ima moja hrana izviren okus. Preprosto ne maram stvari, ki jih je mogoče kupiti, ne maram kopiranja in nočem, da bi sosedova juha imela isti okus kot moja. Kaj pa bi meni pomagalo, da bi znal zelenjavo narezati na način, katerega imena niti ne znam izgovoriti? Nič. Meni je izziv, da poiščem najboljšo možno zelenjavo in jo uporabim v svojih jedeh. Danes ne štejejo več kuharske tehnike, šteje material.«

Na mizo pride ekološka polenta iz Tržiča,

mehko kuhana polenta z domačo skuto, čebulo, praženo polento, pečenim jajčevcem in šampinjoni. Nič posebnega? Tako boste mislili le, dokler vanjo ne boste potopili žlice in je nesli v usta. Vse jedi v restavraciji JB imajo močan osebni pečat in za-

nima nas, kje je Janez Bratovž pobral največ znanja. »Največ iz sebe. Ker stalno delaš, stalno razmišljaš in se stalno učiš. Nikoli ne zaspiš. Kar nekaj že vem, a še vedno ne dovolj. Grem po svetu, opazujem, občudujem, a nikoli nikogar ne posnemam. Dal bom jajce na meni, a ta jed bo moja.

Če bi komu ukradel idejo, bi imel zelo slab občutek.«

To jajce pa ... je jajce z veliko začetnico. Ni ravno jajce, 'le' rume-njak, pečen na domačih ocvirkih, postrežen s pastinakovo kremo in luštrekom. Bi jajce lahko bilo še boljše? Težko, in celo Janez prizna, da je to ena njegovih najboljših jedi. »Vse najboljše jedi so preproste. To je moja filozofija. Ne oziram se na trende in na konkurenco. Vsake

»Meni je izziv, da poiščem najboljšo možno zelenjavo in jo narežem, kot pride. Danes ne štejejo več kuharske tehnike, šteje material.«

toliko spremenim jedilnik, to pa je tudi vse. Že zdaj lahko povem, da bom že v bližnji prihodnosti začel uporabljati več zelenjave in manj rib. Če se ne bi oziral na goste, bi vse to radikalno spremenil, saj Ljubljana ni na morju! A ribe moraš imeti, zato bom počasi ukinjal bele ribe in na meni uvrščal več plavih, se mi zdijo bolj zanimive,« razkrije mehanizem svojega kulinaričnega upornišva ... z razlogom. Že v uvodu smo omenili, da je bila sardelica božanska, celo tako dobra, da je novinarka za hip spustila kuli in zvezek in si ni do pike natančno zapisala, kaj vse jo je spremljalo na krožniku. Tej je sledila še ena morska jed – branci-

nov karpačo s peno iz limonine trave, zalit z blago ribjo juho in vasabijem. Svetujemo vam, da pohitite k Janezu in jo poskusite, dokler bela riba ne bo dokončno izgnana z Miklošičeve.

Na vprašanje, katera je najpomembnejša sestavina v kuhinji, chef po daljšem premisleku odgovori: »Kosti.« S kostmi prehajamo h glavnim jedem. »Najboljše meso je pri kosti,« Janez Bratovž odpre novo temo,

meso. »Pri mesu je najpomembnejše, da ima maščobo, saj je maščoba nosilec okusa. Če dobiš lep kos mesa, ki je brez žilic, je videti lepo, a ko ga spečeš, se zategne in je trd. Maščoba meso razmehča in da okus. Rad uporabljam na primer ličnice ali rep – priprava je precej daljša, a to je na koncu prava stvar. Zelo malo uporabljam

»Sliši se pocukrano, a tako je: hrana, ki je pripravljena s srcem, bo vedno imela boljši okus, in v Sloveniji je kuharjev, ki dajejo v hrano srce, kar nekaj.«

Top 5 vin po izboru Janeza Bratovža

1. Saten, letnik 2009, La Montina, Francacorta
2. Malvazija, letnik 2015, Pucar z Vrha
3. Sauvignon Opoka, letnik 2013, Marjan Simčič
4. Angel rdeče, Batič
5. Merlot, letnik 2013, Jure Štekar

moderne tehnike, na primer sous-vide. Zakaj bi zavakumiral lep kos mesa in ga kuhal ves dan, če ne bom dobil omake? Lastnega soka bo za dve žlici, jaz pa ga potrebujem za 20. Sous-vide zato občasno uporabljam le za ribe, meso raje hitro popečem, zelenjavo pa nato kuham s kostmi in dobim omako.«

Pečen svinjski trebuh z drobnjakovim štrukljem in ožganim korenčkov je potrdil vse prej povedano in dokončno razkril sestavino, ki je jedilni list ne omenja: ljubezen. Prav to je tudi tista sestavina, ki jo Janez Bratovž najprej začuti v jedeh drugih kuharjev. »Če je pečenica z zeljem, je meni v redu, samo da jo je pripravil nekdo, ki ne dela zaradi denarja, ampak iz ljubezni.« Sliši se pocukrano, a je tako: hrana, ki je pripravljena s srcem, vedno ima boljši okus. In v Sloveniji je veliko takšnih kuharjev, ki v hrano dajejo svoje srce, je prepričan Janez Bratovž, kot je prepričan, da je pri nas vsaj deset restavracij, ki bi z lahkoto dobile Michelinovo zvezdico. Slovenija bo v prihodnjih letih postala ena najpomembnejših kulinaričnih destinacij, če to že ni. Naši kuharji so vedno bolj cenjeni v svetu, hrana v Sloveniji je najvišje kakovosti in ocenjevalci to opazijo. Restavracija JB se je tako znašla na seznamu stotih

najboljših restavracij sveta ter v družbi najboljših desetih v Evropi. Na oba naziva je Janez Bratovž upravičeno ponosen, na vprašanje, kako nastajajo recepti, ki navdušujejo vsega dobrega navajene kritike, pa odgovarja: »Nekatere sanjam, drugi so rezultat mojih življenjskih izkušenj. Na primer jajce: kot otroka me je stara mama najbolj razveselila z jajcem na oko z domačimi ocvirki, le da beljaka nisem maral. Zdaj v restavraciji strežem jajce na oko z domačimi ocvirki brez beljaka.«

Tik preden smo se po malinovo-čokoladni sladici zemlja poslovili, nas je zamikala še knjiga pritožb in pohval, ki ne beleži pritožb. V oči nam je padel zapis štirih dam: »Tako okusna hrana, da smo kar obnemele.« Nobenih smeškov, nobenih rožic. Dame se ga očitno niso napile, da bi pisale neumnosti, mi pa naj tole poročilo sklujemo z naslednjim ad hoc sloganom: JB – ko celo gostje obmolknejo.

RAZBIJAMO MITE

TEKST DARJO HRIB ILUSTRACIJA GOJKO ZRIMŠEK

NE VERJEMITE VSEGA, KAR SLIŠITE O SEKSU

Ljudje imamo radi seks, kar je prav in kar podpiramo, pa nikakor ne zaradi nadaljevanja vrste in reševanja nacionalne natalitete ..., a vse prepogosto trčimo ob spoznanje, da o njem vemo malo. Katastrofalno malo. Mitov o njem je zato veliko.

Ljude nekako še razumemo osnovne fizikalne funkcije, tudi to, da moški bingelj, kadar lepo ponosno stoji, užitekarsko zapolni obilno orošeno žensko špranjo. Razumemo tudi, da je seks optimalen način za proizvodnjo otrok in najboljša uspevalna taktika za moške. Teoretično vemo tudi to, da je za seks primeren vsak trenutek v dnevu. Seksa je v naših življenjih ogromno, tako ali drugače – ko ga izvajamo, ko mislimo, kako bi ga izvajali, ko o njem bomo ali ga gledamo. Hja, slabo, zelo slabo je, če o njem samo beremo in sanjamo ... A predpostavimo, da naj bi homo sapiens o njem vedel vse, kar je treba, tako o spočetju otroka kot tudi o užitku polnem vzpostavljanju te prvotne komunikacije z drugim spolom. Toda stavimo, da če bi zdajle vprašali naključnega moškega na ulici, kaj ve o seksu, bi nam znal povedati le to, da je že ob omembi seksa fasal bobnečo erekcijo in da je pripravljen, če se morebiti ponujamo. Kakšnih bolj izčrpnih informacij skoraj zagotovo ne bi dobili, zato ni čudno, da še vedno obstajajo premnogi miti o seksu, ki jim brez zadržkov verjamemo.

Moški na seks gledamo drugače kot ženske

Splošno prepričanje je, da moški iščemo seks zavoljo seksa, ženske pa si želijo seks, ki pride v paketu z resno zvezo. Tako nas že desetletja uči tudi Hollywood, ki je romantične komedije formuliral v vizualne učbenike o seksu za vse generacije. Koliko moških likov poznate iz filmov in serij, ki se jih prikazuje kot serijske jebače, ki zaorjejo v vse, kar nosi kiklo in se odziva na živžg? Se spomnite Judda Lawa v *Alfiju*? Toma Cruisa v *Magnoliji*? Eddieja Murphya v *Boomerangu* (tajnici naroči, naj pošlje cvetje devetim dekletom, ki jih ima v pacij)? Pa seveda Tonyja Starka v *Ironmanu* in Charlija Sheena v seriji *Dva moška in pol* (dokler ga niso sneli s petstote prostitutke in ga posledično nagnali iz oddaje). In koliko je takšnih ženskih likov? Samantha v *Seksu v mestu*, pa še nje nihče ne jemlje resno.

Feminizem resda nekoliko ozavešča realni odnos žensk do seksa, a najpogostejše prepričanje je še vedno, da je za ženske seks ena od stopničk do trajnega romantičnega odnosa, za moške pa nekaj tako vsakdanjega kot praskanje po jajcih. Da bi to teorijo potrdili še nekoliko bolj znanstveno, sta leta 1989 entuziastična raziskovalca z doktoratom iz nečesa v družboslovju opravila široko študijo, ki je potrdila, da so moški bolj nagnjeni k seksu brez čustvene naveze kot ženske. Če tako pravi študija, potem drži, kajne? Ne. Uporabljena metodologija je bila nadvse vprašljiva – v iskanju rezultatov so k študentom in študentkam pristopali »povprečno privlačni« vrstniki in jih nerodno povabili h koitusu. Moški, vsi starejši od 18 let

in v nenadni bližini voljne vagine, so kakopak nemudoma vzklikli: »To mi deli, ja, gremo, akcija!« In so verjetno še v isti sekundi imeli odpete hlače. Ženske so rekle *ne*. Jasno!

V čem je trik? Psihologinja na Univerzi v Michiganu se je odločila, da pobrska malo globlje od študije, ki vabi študentke in študentke k rekreativnemu seksu sredi sprehajalnih potk univerzitetnega kampusa, in z novo študijo odkrila, da ženske v bistvu sploh ne nasprotujejo občasnemu seksu

Stavimo, da če bi zdajle vprašali naključnega moškega na ulici, kaj ve o seksu, bi nam znal povedati le to, da je že ob omembi seksa fasal bobnečo erekcijo.

brez kakršnihkoli potencialov za resno zvezo. Fino je le, da moški ne pristopi kot začetniški posiljevalec in da izkazuje potencial kompetentnega seksualnega partnerja. Če je za moške skorajda vseeno, kam ga tiščijo, kajti luknja je luknja, ženske želijo, da ima vse skupaj vsaj osnovni pridih prijetnega doživetja in užitka.

Da, ženske zahtevajo več, kar je razumljivo, saj niso v trenutku popolnoma zagrete kot moški, temveč potrebujejo zapeljevanje, predigro. Poleg tega njihov orgazem ni tako samoumeven kot pri moških. Moškim je jasno, da bodo svojo srečo izlili, ne glede na to, kako katastrofalno slab bo seks, pri ženskah pa je odstotek tistih, ki orgazmirajo med seksom za eno noč, strašansko nizek – le okoli 35 odstotkov, če gre verjeti članku iz publikacije *Psychology Today*. Zato se tudi toliko manj žensk odloči za seks kar tako, ker zakaj bi tvegale zapraviti celo noč za seks z naključnim tipom, če bo ves izkupiček le zalitje s spermo, posvinjana posteljnina in sumljivo pekoč občutek pri uriniranju.

Da se lahko moški ob vsem tem počutimo še nekoliko bolj kilavo, naj z vami delimo še podatek, da pri biseksualnih ženskah odstotek tistih, ki se odločijo za seks za eno noč, drastično poskoči – če je drugi partner ženska. Na koncu se namreč še vedno vse vrti okoli užitka, in ne kakšnega ponotranjenega nagona po razplojevanju. Fukamo, ker v tem uživamo, in če smo moški na splošno precej nespretni s svojimi tiči, nam bodo ženske večkrat rekle ne oziroma bodo raje v posteljo popeljale žensko, ki po njeni mednožni ljubosti ne bo tipala, kot da v temi išče ključke. Če užitek ni zagotovljen, se pač ne splača zapravljati časa.

Vrhunec seksualnega razvoja v različnih obdobjih

Različni formati mita, da moški in ženske doživimo vrhunec seksualnega razvoja v različnih obdobjih, vodijo k različnim sklepom, vse tja do ideje, da je seks veliko boljši šele v poznejših letih, ko smo čustveno nekoliko

bolj zreli, kot pa v brstečih najstniških letih, ko ženske razumemo le kot zelo sofisticirane pripomočke za drkanje. Izvor tega mita bržda tiči v tem, da testosteron v fantičih doseže maksimum pri osemnajstih letih, estrogen pri ženskah pa sredi njihovih dvajsetih let.

A znanost pravi drugače. Na Univerzi Cornell naj bi odkrili, da hormoni dejansko ne določijo, kdaj naš seksualni razvoj doseže vrh, ampak je to bolj povezano z našim odnosom do seksa. Naše izkušnje,

naše odzivanje na seksualne dražljaje, naš celostni pristop k seksu – ta celotni sklop je tisto, kar determinira, kdaj dosežemo vrh seksualnega razvoja, in hormoni to vestno podpirajo. Kar pa še ne pomeni, da smo si moški ali ženske kakorkoli sinhronizirani. Moški imamo večinoma precej jebivetni odnos do seksa (vsaj potem, ko ga nekajkrat uspešno vtaknemo in se nam zdi, da nas poslej ne more nič več ustaviti) in ta sproščeni odnos nam dovoljuje, da seksualno razvitost dosežemo že kaj kmalu v poznih najstniških letih. Problem je le, ker jo milijone fantov potem preživi za računalnikom – prvič zato, ker smo postali socialno degenerirani, in drugič zato, ker seksualne razvitosti ne gre enačiti z osebnostno razvitostjo, kar pomeni, da je mnogim fantičem veliko lažje vzpostaviti stik s pornografsko spletno stranjo, kjer je na razpolago tisoče vzvodov za enostavno potešitev, kot pa z zaresno vrstnico. Ta pa se v tistem zorečem življenjskem obdobju, ko bi tudi sama lahko brez težav dosegla vrhunec svoje seksualne rasti, urno otepa vseh naklepnihih o semenjevalcev, da je okolica ne bi označila za »malo kurbico«, kot se rado stigmatizira mladenke, ki si upajo uživati v seksu. Zato se njen seksualni razvoj ustrežno zamakne.

To povzroči nekakšno umetno vzpostavljanje prav tega mita – ženske začnejo seksualno zoreti kasneje, ko so končno odmaknjene od socialnih mladostniških dram in se lahko bolj sprostijo. Ženske se namreč veliko bolj odzivajo na družbene in kulturne vplive. Če to nekoliko poenostavimo – vaša draga izbranka se lahko zaradi nekega popolnoma obskurnega zunanjega dejavnika čez noč odloči, da od zdaj naprej sovraži fafanje. Vrstnice, skupine ljudi, s katerimi se družijo, vera in celo stopnja izobrazbe so ključni dejavniki, ki lahko vplivajo na nihanje ženskega odnosa do seksa. In starejše ženske so običajno manj dojemljive za te vplive, zato se zdi, da seksualno cvetijo kasneje.

Seks je odličan za prodajo izdelkov

Ta stara marketinška mantra ni tako zelo učinkovita, kot mislimo. Oglasi z nesramno vročimi dekleti, kakšno strateško prikazano bradavičko, usločenim hrbtom in nape-to ritko so kakopak odlični pri pritegovanju pozornosti, zato jih proizvajalci vsega, kar moške zabava – videoigre, pivo in avtomobili – radostno tiščijo v svoje oglase, kjerkoli je to mogoče. Mi pa na precej pogosto na naslovnico.

A znanost trdi drugače. Seksi elementi na našem malem zaslonu so resda zelo učinkoviti pri prepričevanju naših primitivnih možganov, da gledajo, a to še ne pomeni, da to kakorkoli vpliva tudi na naše nakupovalne navade. Študija je namreč pokazala, da se manj kot deset odstotkov moških spomni blagovne znamke, ki jo je promoviralo napol nago dekle. Učinek je namreč ravno nasproten – namesto da bi nam razgaljena manekenka s popolnim telesom, rahlo orošenim z morskimi kapljicami iz bližnjega oceana, v frontalni reženi za vselej vžgala ime tistega piva, hamburgerja, avtomobila ali kakoli že oglašuje, nam njena božanska prisotnost zamegli možgane, da potem v oglasu samodejno spregledamo vse, kar nam neposredno ne draži mednožne stratosfere.

Ta nepričakovani preobrat velja celo za videoigre – večina igrice, v katerih se pojavljajo seksi elementi, je strašansko neuspe-

šna (recimo, da so vroče hlačke Lare Croft izjema, ki potrjuje to pravilo). Kolikor neradi priznamo, je med temi neuspešnimi naslovi tudi nekaj Playbojevih videoiger, pa recimo dolgo pričakovana spletna igra *Age of Conan*, kjer ni manjkalo prostaških divjakinj in vročecurčnih silakov, to kar ni pritegnilo gomile nepotešenih pičlarjev, da bi se

Sperma ima malo ogljikovih hidratov

O tem ne bomo izgubljali veliko besed. Če bi sperma imela malo ogljikovih hidratov, bi verjetno obstajala dieta s tem potrošnim materialom. V resnici je sperma sestavljena iz fruktoze in encimov – torej en izdrk vsebuje toliko kot tri speštane grozdne jagode. Je pa res,

Če bi sperma imela malo ogljikovih hidratov, bi verjetno obstajala dieta s tem potrošnim materialom. En izdrk vsebuje toliko kot tri speštane grozdne jagode.

prišli slinit v to digitalno perverzijo. Če je v videoigri preveč seksi stimulacije, jo je pač preveč naporno igrati, ker nam možgani potem nenehno preklaplajo v drkaško potrebo, mi pa potrebujemo popoln fokus, da lahko ubijemo tistega internetnega zmaja.

Bi si pa verjetno upali trditi, da je zgodba drugačna pri filmih. Vsi se namreč spominimo tistega sekundnega pogleda na razgaljenega bobrčka fatalne Sharon Stone v *Prvin-skem nagonu*, lezbične fantazije v *Črnem labodu* in orgijske žurke v *Široko zaprtih očeh*. Obljuba solidne fukaške scene očitno vendarle privabi ljudi k ogledu – ali pač ne? Na Univerzi v Kaliforniji so analizirali več kot 900 filmov preteklega desetletja in niti pri enem filmu seks ali golota nista povečala prodaje kinostopnic. Seks očitno privabi, ampak ne dovolj, da bi ovlažil tudi našo denarnico.

da je zaradi te sestave okus sperme zelo odvisen od zaužite hrane. Naravni okus sperme je grenak (nismo poskusili, verjamemo internetu in ženskam), zato bodo grenke stvari ta okus še poslabšale. Izogibajte se brokolija in kave.

Moški vsakih 7 sekund pomislijo na seks

Ta mit nas prvič doleti neke v letih, ko doživimo prvo erekcijo in ne vemo, kaj bi z njo počeli. Takrat potem postanemo spužva za vse takšne in drugačne informacije o pravilni uporabi otrdelega tiča in ena teh informacij je tudi ta abstraktna številka, ki se jo meče naokoli kot najbolj trdno trditev o moških. V resnici o seksu redno fantazira le okoli 23 odstotkov moških in verjamemo, da je večina teh brezposelnih ali pa pišejo članke o seksualnih mitih za Playboy.

Sense Wellness

Grand Hotel Union Business

10 x vstopnina v bazen 1 ura 75 €
prenosna mesečna vstopnica za podjetja ali družine 290 €

Tajske in filipinske masaže že od 39 €
za dve osebi popust - 10 %

10 x vstopnina v bazen in savne
2 uri 125 €, 3 ure 175 €

Podarite odličnost, razkošje in dobro počutje
Darilni boni 3+1 gratis

Privatni zakup VIP rezidence za dve osebi
2-urno razvajanje v infra savni in masažni kopeli
do 17h 100 €, od 17h dalje 150 €

UNION

GRAND HOTEL UNION
BUSINESS

Grand Hotel Union Business • Miklošičeva 3 • 1000 Ljubljana • Slovenija • info: 040 377 888 • 01 308 17 02
sense.si/union • union@sense.si • ponedeljek-petek: 7:00 - 22:00 • sobota, nedelja, prazniki: 10:00 - 22:00

SOK, GROZA, PANIKA, NATO PA OLAJSANJE

**TEKST NOAH CHARNEY PREVOD TOMAŽ POTOČNIK
FOTO PROFIMEDIA**

Se spominjate konca filma *Petek 13.*? Mislili smo, da je Jason Voorhees, negativec s hokejsko masko, premagan. Naša plavalasa junakinja, ki celo nekoliko spominja na mlado Hillary, se na kristalno jasnem jezeru mirno pozibava v kanuju. Nenadoma pa roka prebode mirno vodno gladino, seže navzgor, zgrabi dekle in jo povleče s kanuja v smrt. Negativcev v grozljivkah ni mogoče ubiti. Ko je bitke konec in že misliš, da končno lahko zadihaš – in da si zmagal – se vrnejo.

Dogajanje po Trumpovi zmagi je bilo sprva predvidljivo. Ko se je njegova zmaga tiho prikradla nad nas, so bili nasprotniki pretreseni, zgroženi, razočarani. V zraku je bilo čutiti grozo, a je šlo bolj za moralni gnus – ideja, da lahko nekdo, ki se vede kot Trump, zmaga, se je zdela kot vesoljna krivica. S karmo mora biti nekaj narobe. Podporniki Clintonove se niso kaj dosti ubadali z analizo Trumpove platforme, s tem, kaj bo naredil, če bo zmagal – deloma zaradi njegovega neverjetnega širokoustenja, deloma zato, ker je bilo to, kar je obljubljal (da bo zgradil zid na meji z Mehiko in prisilil Mehičane, da ga plačajo, da bo preprečil vsem muslimanom vstop v ZDA), nezakonito in nemogoče, deloma pa tudi zato, ker je njegova osebnost, zlasti njegovo grozno vedenje in nezaslišane stvari, ki jih je iz-

ustil, zasenčila razmišljanje o tem, kako naj bi sploh vodil državo. Trump je neverjetno sposoben poslovnež (ustvaril je milijarde), pa tudi neverjetno nesposoben (večkrat je doživel osebni bankrot in veliko njegovih poslovnih podvigov je propadlo). A še vedno obstaja kanček upanja. Zdaj imamo, kar pač imamo. Poskusimo odmisлити, kako zelo ga ne maramo – mogoče bo pa vseeno dober predsednik, kot pravijo liberalci. Ali pa vsaj ne slab. Ali pa vsaj ne bo najmanj priljubljen predsednik v zgodovini. Resnici na ljubo, dejansko ne more biti slabši, kot se liberalci bojijo, da bo. Vlada in ustava ZDA sta zastavljeni tako, da države ne more pognati v brezno. Ne more sprožiti tretje svetovne vojne ali vzpostaviti fašistične diktature. Pravzaprav je lahko samo boljši od tega, kar si predstavljajo njegovi nasprotniki. To je menda dobro, ne?

»Aha! Tale bejba bo pa mene obdarila!«

1001

TISOCINENDAR.SI

Citypark, Plava laguna in Mercator center, Ljubljana
Europark, Maribor in Citycenter, Celje
Mercator center, Domžale

Spletna trgovina: 1001dar.si

Orodje za ljubitelje vina
Joseph Joseph

Orodje za kuharske mojstre:
plošča za peko iz himalajske soli

Orodje za domače mojstre
Kikkerland

Zdaj, ko se je začetni šok nekoliko polegel, ko je manj protestov in mrzličnega iskanja izselitvenih možnosti (naslovnice po vsem svetu so bile polne poročil o tem, da je veliko Američanov obiskalo kanadske in novoze-landske spletne strani o emigraciji, da so strežniki nehali delovati – pojavila se je celo skupina na Facebooku z naslovom »K vragu s tem, v Slovenijo se bom preselil!«, se je na obzorju pojavil nov, presenetljiv in pomirjujoč pogled na vse skupaj.

Ljudje, na katere bo Trumpova politika naj-verjetneje negativno vplivala (na primer od-prava sistema zdravstvenega zavarovanja Obamacare), so njegovi privrženci sami. Li-beralni demokrati, to je večina privržencev Clintonove, so pripadniki izobraženega sre-dnjega razreda. Karkoli, kar je Trump napo-vedal, da bo naredil, ali kar lahko naredi, na te ljudi ne bo neposredno, na osebni rav-ni, vplivalo skorajda nič. Ne bodo izgubili služb, pravic ali svoboščin. Imajo zdravst-veno varstvo, zavarovanje, izobraževanje, domove, dovolj visok dohodek. So etnično raznolika skupina, vendar so še vedno veči-noma belci – niso muslimani ali Mehičani, ki so primarne tarče napovedanih Trumpovih ukrepov. Življenjski slog in vsakdan se za so-cialno-ekonomsko skupino, v katero spada večina podpornikov Clintonove, najverjetneje sploh ne bo spremenil.

Če je tako, zakaj potem vsa ta panika?

Liberalci že dolgo razmišljajo, kako poskr-beti za tiste, ki imajo manj kot oni sami. Li-beralci so tisti, ki si želijo pozitivnih ukrepov, da bi manjšinam zagotovili več priložnosti za izo-braževanje in napredek. Liberalci so tisti, ki si želijo miru, nadzora nad orožjem, svobode za vsakega posameznika, da si izbere življenje, ki mu ustreza (ohranjanje pravice do splava, podpora istospolnih porok itd.). Liberalci so tisti, ki menijo, da ne bi smeli nižati davkov, ker se zavedajo, da manj davkov pomeni te-

žave na vladni ravni. To ne pomeni, da liberal-ci radi plačujejo davke, vendar večinoma ra-zumejo, čemu so namenjeni. Republikanci, po drugi strani, pogosto obljublajo nižje dav-ke (in včasih niti nimajo načrta za to, kako na-domestiti izgubo v vladnem proračunu). Libe-ralci, ki jih nasprotniki slabšalno kličejo 'krva-veča srca', razmišljajo o tegobah drugih. Oni so tisti, ki jih tako skrbi, kako bo Trumpova politika vplivala na revne. Takšen pogled je hkrati plemenit in vzvišen. Po eni strani po-meni: »Sem izobražen svetovljan, ti pa ne – boljše od teme vem, kaj je dobro zate.« To je precej nepriljubljena pozicija. Po drugi strani pa pomeni tudi to: »Čeprav sam nimam kori-sti od tega, se bom boril zate in tvoje pravice ter ti pomagal izboljšati življenjski položaj.« To je tako imenovalni liberalni paradoks.

Težava pa je tole – ljudje, ki jih želijo libe-ralci 'zaščititi', so večinoma tisti, ki so volili Trumpa. Nelogičnost položaja, razočara-nje, frustracija, godrnjanje, da večina ame-riških volivcev ni dovolj informirana, da bi znala sprejeti odločitev, ki je zanje dolgo-ročna najboljša – to so skrbi, izražene v imenu Trumpovih podpornikov, ne podpor-nikov Clintonove.

Garrison Keillor, ki piše za Washington Post, je nedavno v članku uvedel nov pristop, za katerega se zdi, da podpornikom Clinto-nove ponuja nekakšno uteho. V vsakdanjem govoru bi ga lahko opisali z besedami: »K vragu z vsem skupaj.«

Liberalci čutijo, da so oni in Amerika nasle-dnja štiri leta obsojeni na Trumpa. Obsojeni so tudi na republikansko večino v sena-tu (majceno večino, republikanci imajo samo enega predstavnika več kot demokrati, a še vedno večino). Amerika ima predsednika in kongres, ki si ga želi (z zelo majhno razliko, saj je bil predvollni boj zelo tesen) in ki si ga, kot nekateri pravijo, zasluži (in s tem Ameriki ne izrekajo komplimenta).

Mogoče je bilo Trumpovo lajanje in grdo vedenje zelo tvegano, zelo pretkana taktika. Njegov govor po zmagi je bil zmeren in urav-notežen in nikakor ne takšen, kot so naspro-tniki pričakovali. Mogoče je bila samo taktika, pot do zmage s spodbujanjem strahu in so-vraštva – zdaj, ko je zmagal, pa bo morda prestopil v milejšo različico sebe, v različico, ki bo naredila vse, da bo dobro vodila drža-vo? Samo upamo lahko.

A to zdaj ni več v naših rokah. Liberalci so poskusili državo 'rešiti' pred Trumpom, pa jim je spodletelo. A v resnici so posku-šali doseči dvoje: preprečiti, da bi negativec zmagal, in preprečiti uvedbo politike, ki bi škodovala družinam z nizkimi dohodki, imi-grantom, muslimanom, Mehičanom, ljudem brez zdravstvenega zavarovanja – drugimi lju-dem. Liberalci srednjega razreda v nobenem primeru ne bi čutili znatnih posledic in njiho-va življenja bodo tako ali tako potekala, kot so pod Obamo ali kot bi pod Clintonovo. To-rej se lahko mirno sprostijo in gredo naprej? Poskusili so, želeli so le dobro, ni jim uspelo. Njihova kandidatka je na volitvah izgubi-la (kljub temu da je po številu glasov v vsej demokratiški predsedniški zgodovini ZDA na

drugem mestu, prehitel jo je le Obama), oni sami pa v resnici niso izgubili ničesar. Vlada bo vsaj štiri leta v republikanskih rokah. Niče-sar ni mogoče storiti. Tako da lahko kar ne-hamo poskušati, lahko kar nehamo viti roke. Trumpovi podporniki sami so tisti, ki bodo najverjetneje trpeli, ker so mu pomagali zma-gati. Mogoče bo boljši, kot se svet boji. Toda če bo tako slab, kot se svet boji, bodo nastra-dali njegovi volivci, ne volivci Clintonove.

Takšen zaključek je seveda psihološki obrambni mehanizem poražencev. Je pa tudi resničen in zdaj, ko se razočaranje plega, prinaša nekaj olajšanja. Jason ni mrtev in bo še naprej sejal grozo in strah. Vendar so to-krat žrtve tiste, ki so ga obudile v življenje.

KOMU BI ZAUPALI SVOJE OČI?

Najizkušenejšim, najnaprednejšim, največjim?

40 OFTALMOLOGOV | 100.000 POSEGOV | 300.000 PACIENTOV

Zmagovalec

**BEST
LIVE
SURGERY**

in dobitnik nagrade

**BEST
REGIONAL
HOSPITAL**

ZALA MAŠA

FOTO URŠKA KOŠIR/WWW.URSHIKA.EU

LEPA MAŠA NA

Bilo je dolgo in vroče poletje, kopalna sezona se je raztegnila vse do poznega oktobra. Toplo jesensko vreme je izkoristila tudi Playboyeva ekipa in s svetlolaso lepoticco Mašo podala v Istro na novo fotografsko pustolovščino.

LEPI BARKI

Miss januarja

PLAYBOY
SLOVENIJA

Masa

EKIPA:
KREATIVNO VODSTVO: Urška Košir
ASISTENTA: Erik Šifrer in Jaka Jaklič
MASKA: Ana Maria Ferbožar
FRIZURA: Sašo Dekleva
STILIRANJE: Sonja Rigler
POSTPRODUKCIJA: Aleš Makovec

ZAHVALE

Aloju Zavrlniku in Aero Klubu Zagorje za prijazen sprejem, Blažu Otrču in znamki Laibach&York za izposjelo očal ter pomoč pri organizaciji, Luki Kepcu in znamki Seataring za celodnevno gostoljubje na barki ter Tomažu Kralju in podjetju Helicop za prevoz s helikopterjem.

PLAYBOY

Varieté

Žena mi je predlagala da se greva igrat zdravnike. Razveselil sem se. Začelo se je tako, da sem moral dve uri čakati pred vrati spalnice, potem pa me je naročila spet čez šest mesecev. Če ne bo takrat štrajkala ... Seveda sem nekoliko protestiral, a mi je zagotovila, da sem lahko, če se odločim biti samoplačnik, spet takoj na vrsti.

Policija zaustavi avtomobil. Policist gre proti vozilu in vidi voznico, da nekaj da v usta in požre. Vpraša jo:

»Videl sem, da ste nekaj dali v usta in požrli. Kaj je bilo to?«

»Kontracepcijska tableta.«

»Zakaj pa kontracepcijska tableta?«

»Ker vem, da me boste jebali.«

»Kako se je končal tvoj prepir z ženo?«

»Na kolenih se je priplazila k meni.«

»In kaj je rekla?«

»Pridi izpod postelje ali pa bom skupaj stolkla in posteljo in tebel.«

»Kakšen je tvoj novi fant? Povej kaj o njem!«

»Oh, romantičen, nežen, govori mi, da imam najslajše ustnice na svetu, da se v mojih očeh mesečina potaplja v morje ...«

»Oh, a z Marjanom hodiš?«

Mož se pozno vrne domov, leže v posteljo k ženi in se začne stiskati k njej.

Ona pravi: »Žal mi je, ne morem, dobila sem menstruacijo.«

Mož: »Pa kaj vam je danes, kot da ste se vse dogovorile!«

Pri ginekologu:

»No, gospa Kovačeva, za vas imam dobro novico!«

»Gospodična Kovač!« ga popravi pacientka.

»No, gospodična Kovač, za vas imam slabo novico ...«

V atomski vojni umrejo vsi ljudje in večina živali. Preživeli sta le dve opici. Sedita na veji, se čohata, gledata naokrog, ena pa pravi:

»Jebat ga, izgleda, da je treba vse začeti znova ...«

Mož gre sredi noči na stranišče, in ko se vrne, zbudi ženo in ji reče:

»Nekaj čarobnega se je zgodilo! Šel sem na stranišče in se je luč sama od sebe prižgala. Potem ko sem končal, pa je sama od sebe ugasnila. Čarovnija!«

Žena mu odgovori: »Nobena čarovnija, kmetavz! Spet si se v hladilnik poscal.«

Kaj dobiš, če Bosanca vržeš v reko?

Batine.

»Je bil trenutek v mojem življenju, ko sem imel dve babi ...«

»In potem?«

»Potem sem zamenjal tri karte in sem dobil full.«

Pride Mujo k Hasotu na obisk in ga najde z nabitim nosom v kurino rit.

»Pa kaj ti to delaš, Haso?«

»Drogiram se!«

»Kako se to ti drogiraš, Haso?«

»Pa valjda vidiš, da snitam koko!«

ČISTA POPOLNOST. PO VSEJ SLOVENIJI.

Rock Radio odslej digitalno po vsej Sloveniji na DAB+ sprejemnikih.

PLAYBOYEVİ NAMİGİ

FOTO CHANTAL ANDERSON & IZDELOVALCI

Darila

Naj ste tehno frik, avdiofil, gurman ali pa ljubite retro stvari, za vsakogar smo izbrali nekaj stvari, ki si jih lahko zapiše na svoj darilni listič ter ga pošlje Božičku in dedku Mrza. Na zadnji strani ne spreglejte predlogov zanjo.

Izvirno narejene tako, da lepo sedejo pod pilotska očala, so aviatorke vedno v modi, če se vam le podajo. Različica očal Saint Laurenta ima emailirane ročke v mornarsko modri barvi z rumeni ušniki in modra odsevna UV-stekla. Z njimi na nosu boste zažigali. Aviatorke Saint Laurent, ok. 355 €, www.mrporter.com

Naj vas ne zavedejo cenenim izdelkom, ki že frčijo po nebu. Večina jih ima hibe – težko jih je upravljati, nestabilno letijo, nepriročni so za prenašanje in posnetki so nezanesljivi ali pa slabe kakovosti. Rešitev je GoProjev dron karma. Ima snemljiv triosni stabilizator, daljinski upravljalnik z zaslonom, občutljivim za dotik, in krmilnima palicama. Lepo se ga zloži v kovček in brez težav odnese kamorkoli.
Drone karma, od 870 €, gopro.com

Atomicov vrhunski model v seriji Redster XT. Tehnologija RAMP aktivno uravnava smučarjev položaj na smučeh, zagotavlja boljši nadzor in natančen oprijem robnikov, prosto gibljiva zgornja plošča smučí pa zagotavlja odlično blaženje vibracij.
Smuči redster double-deck 3.0 XT, 999,99 €, shop.atomic.com/sl-si

Penini Bela in Rosé, dobitnici Decanterjevega srebrnega priznanja, očarata s svežino in nežnim iskrenjem mehurčkov. letniška penina Vintage iz vrhunskega chardonnaya pa z nepozabnim pookusom odpelje v svet fantazije.

Penine Zlati grič, po 10 in 18 €, www.zlati-gric.si

Pri znamki, ki izdeluje kolesa vse od leta 1866, smo našli potovalko, izdelano iz obdelanega naravnega bombaža z vulkaniziranimi gumijastimi pasovi za nošnje.
Torba mott weekender, ok. 365 €, brookssengland.com

Vintidž je definitivno moden. Namesto ultra sodobno oblikovanih zvočnikov izstopite s Princetonomimi zvočniki, izdelani iz orehovega, češnjevega in drugega lesa, iz katerega so narejena klasična glasbila. Oblika vas bo vrnila v dobo vaših prastaršev.
Bluetooth zvočnik site:1, ok. 330 €, princeton-audio.com

Analogno-digitalni fotoaparat natisne fotografije z vaše divje zabave v vsej njihovi zrnatosti in retro rjavi toniranosti, pa še objavite jih lahko na spletu.
Fotoaparat sofort instant, ok. 289 €, us.leica-camera.com

V tale bicikel se boste morali res zaljubiti, da si ga boste pripeljali iz čezlužnega Brooklyna, kjer jih pri Horsu izdelujejo ročno. Je pa res ku! Z njim lahko prevažate do štiri srce ali kakšne osem parov smuči oziroma 13 gajbic solate.
Kolo sidecar, ok. 4249 €, horsebrand.co

Osembitna igralna konzola je cenovno ugodna in povrh še založena s 30 klasikami, kot so *Donkey Kong*, *Pac-Man* in *Super Mario Bros*. V trgovinah je menda razprodana, poskusite na ebayu, le da bo tam najbrž dražja.
NES classic edition, ok. 59 €.

Nedvomno boste zažgali s tole Braunovo ročno digitalno uro z brezrobnim displejem, proti praskam odpornim mineralnim steklom, ki se estetsko zlija z ohišjem iz nerjavnega jekla. Vrhunski, v Nemčiji izdelani časomer ima patentiran sistem upravljanja s kolesčkom in detektor za zaznavo gibanja, ki prihrani energijo. Je tudi vodotesna do 30 metrov. Na voljo je tudi v črni barvi.

Braunova digitalna ura BN0106, ok. 655 €, www.braun-clocks.com

V nasprotju s prirčnicami iz kovine se vam bo tale keramična, ki jo ponujajo pri Misc. Goods Co., na smučanju privla k prsim, saj v krepčilni pijači ne pusti kovinskega priokusa.

Keramična steklenička, ok. 90 €, misc-goods-co.myshopify.com

Ekoprijazen gramofon, izdelan iz konoplje, bambusa in recikliranih kovin, je lep in da od sebe tudi kakovosten zvok.

Gramofon stir it up, ok. 219 €, thehouseofmarley.com

Letos ne boste šli smučat? Potem so te kopalke s podobami smučarskega raja kot nalašč za vas.

Kopalke bulldog sun, ok. 325 €, orlebarbrown.com

PLAYBOYEVİ NAMİGI

Na podlagi Elanovega modela delight supreme, ki izvira iz družine najlažjih ženskih smučí na svetu, so nastale prav posebne črne lepote. Na zgornji površini smučí so v obliki snežinke posuti kristali Swarovski, ki v različnih svetlobah in zornih kotih pričarajo prekrasne vizualne učinke. Smučem je priložen tudi poseben certifikat kot dokaz o avtentičnosti kristalov Swarovski. Dilce so zasnovane v skladu z Elanovim načelom lahkotnega smučanja (lightskiing), ki ženskam še dodatno olajša vijuganje in hkrati poveča smučarske užitke. *Elanove smučí delight swarovski, 649,95 €, www.elanshop.si*

Naj zapestje vaše drage krasi čudovita ura modne znamke Calvin Klein. Lahkotna, elegantna ura mehkih in nežnih lini je kot brezčasna silhueta, ki bo objela nje-no zapestje kot kapljica vode. *Ženska ura Calvin Klein light, 235 in 300 €, www.slowatch.si*

Drzna in seksi dišava, ki pri moških menda vzbudi poželenje. Ujeto v steklenički v obliki čevlja jo prodajajo pod geslom: »Tako dobro je biti poredna.« Orientalске sestavine: tuberoza, svetovi jasmína, pražena tonka. *Parfumska voda Carolina Herrera good girl, 30 ml za 57,58 €, www.carolinaherrera.com*

Iz ponudbe Zlatarne Celje smo iz kolekcije Vogue izbrali zlat prstan z diamanti 1,26 karata, zlato ogrlico z diamanti 0,96 karata in iz kolekcije O13 zlate uhane z diamanti. *Zlatarne Celje, 3839, 2880 in 620 €, store.zlatarnacelje.si*

Radio,
Revo,
300 €

Superge,
Y-3, 280 €

Set za igro domine, Hector Saxe, 290 €

MERCEDES-BENZ C KARAVAN Eleganča, ki jo opazijo.

Manšetni gumbi,
Alexander McQueen,
295 €

Ogrlica,
Saint
Laurent,
295 €

Slušalke,
Bower &
Wilkins, 250 €

Kovček,
Raden,
290 €

Zapestnica, Bottega
Veneta, 280 €

Mercedes-Benz C karavan
že za 290 €* na mesec

■ Elegančna zunanja podoba, izjemna varčnost, najnaprednejši varnostni in asistenčni sistemi ter prilagodljiva in prostorna notranjost z izbranimi materiali. C karavan v svojem razredu prepiča vse, ki iščejo športnost, prostornost in napredno tehnologijo.
VSE O NOvem MERCEDES-BENZ C KARAVANU NA WWW.MOJMERCEDES.SI.

* Primer izračuna za finančni leasing za model C 160 karavan: polog prodajalca 9.808,29 EUR, skupni znesek financiranja 22.139,33 EUR, odplačilna doba 84 mesecev, zadnji obrok 3.174,15 EUR, stroški obdelave 320,00 EUR, pogodbeni variabilni obrestni meri 5,75%, EOM 6,28%, skupni znesek za plačilo 37.342,44 EUR.

TEKST DUSAN LUKIČ FOTO PORSCHE

VSE NAROBE

Porscheji. Ja, tisti avti, ki imajo motor na napačnem mestu. Zadaj za zadnjimi kolesi. No, vsaj včasih je bilo tako.

ekoč je bil porsche znan le po modelu 911. Vsakdanje uporaben, razen v najbolj navitih različicah, ljudski (super)športnik z motorjem zadaj in vsaj v prvih letih z malce bolj moško lego na cesti.

Toda časi se s spreminjajo. 911 se je ne le spremenil v avto, ki ga lahko vozi (skoraj) vsakdo, dobil je tudi (sicer še vedno šestvaljne in bokserske) turbo motorje, štirikolesni pogon, vodno

hlajenje ter brate in sestre. In to ne le športne.

Pravzaprav je zelo zanimivo, kako je tej sloviti znamki uspelo ohraniti ugled in zaupanje kljub ogromni transformaciji, skozi katero je šla. Znamka, ki bi ji lahko na podlagi prodajnih podatkov rekli kar znamka mestnih terencev. Največ namreč prodajo macanov in cayennov, šele potem pridejo na vrsto športniki, torej 911 ter boxerster in cayman. Teh je, skupaj s superšportnim hibridnim 918, le za okoli četrtino prodaje.

In vendar Porsche velja za prestižno športno znamko. Ni kaj, očitno nimajo le vrhunskih inženirjev, temveč sta na enaki ravni tudi njihov PR in marketing.

Ampak športniki v bistvu niso, vsaj kar se tiče proizvodnih števil, Porschejevi najbolj ekskluzivni avtomobili (z izjemo 918 spyderja, ki pa je itak zgodba zase) – ta naslov pripada panameri. To pravzaprav ni presenetljivo: panamera ni ne tako zelo priljubljen SUV ne športnik. A to seveda ne pomeni, da ni odličen avto.

Motorji so odslej samo še turbo, zmogljivejši in tudi čistejši kot pri prejšnji generaciji. Štirikolesni pogon je serijski, zračno podvozje pa žal ne.

Velika sprememba pri motorjih tudi panamere seveda ni obšla. Zdaj ima le še turbo motorje – turbobencince in turbodizle. Najzmogljivejši je V turbo osemvaljnik. Gre za povsem nov motor, ki nima skoraj nič skupnega s starim. Turbini sta še vedno dve, prostornina pa namesto 4,8 znaša 'le' še štiri litre. A novi osemvaljnik ima kljub temu 30 'konjev' več od predhodnika (in 70 nju-tonmetrov več navora), torej 550, kar zado-stuje, da panamera turbo do 100 kilometrov na uro pospeši v 3,6 sekunde – tudi zato,

ker ima serijski dvosklopčni menjalnik (PDK) eno prestavo več kot prej – osem namesto sedem. Tudi panamera 4S, ne glede na to, ali gre za turbobencinca ali turbodizla, ni počasna: do 100 kilometrov na uro pospeši v dobrih štirih sekundah.

Vse panamere so štirikolesno gnane – a je sistem dovolj dodelan, da zna panamera dovolj zlahka in nadzirljivo drseti z zadkom, kot če bi bila gnana zadaj, hkrati pa voznik na spolzki cesti pri vožnji z vklop-ljenimi asistenčnimi sistemi le stežka za-zna, kako računalnik razpošilja navor h kolesom – avto pač gre, ne glede na vse.

Ne zmede ga (natančneje: njegovega podvozja) niti neravna cesta. Zračno podvozje je sicer doplačljivo, a zelo priporočljivo, saj takrat tudi v najšportnejši nastavitvi (sport